

екскурсия; но Митѣо успокоилъ Александра, като го излъгалъ, че всичкитѣ „врачански джелени“ сѣ членове на тайния комитетъ.

Чрѣзъ братя *Ангелови* (Д. II- и А. II), най-виднитѣ Ломски граждани, Левски наредилъ таенъ комитетъ въ Ломъ-Паланка*). Алекс. Цановъ не влѣзълъ въ комитета, но общалъ на дякона *Левски* своята поддръжка на „светото дѣло“ съ свободно пропускане на „тайната кореспонденция“ и на „тайнитѣ хора“. Алекс. Цановъ билъ първия турски чиновникъ, когото Левски употребилъ за оръдие на комитета. Отъ 1868—72 год. Цановъ билъ вѣренъ служител на *комитетското дѣло*, а слѣдъ *Арабиконашкото събитие* се отказалъ да помага на „народнитѣ хора“.

„Приятелитѣ“ въ Ломъ разказали на Дякона Левски разни дивотии, вършени отъ *Чорбаджи Иончо*, конашко ухо и полицейско око. Левски поискалъ да се види и да се поразговори съ *конашкото чудовище*. Придруженъ отъ М. Анковъ и Алекс. Цановъ, направилъ официална визита на Чорбаджи Ионча. „Търговецътъ на царевица се поразговорилъ съ *конашкото ухо*. Цановъ нарочно подигналъ прѣдъ чорбаджи Ионча въпросъ за убийството на „вагабонтитѣ“ въ парахода „*Германия*“ (1867 год. 9 Августъ, русчужската скеля, убийството на войводитѣ *Цѣтко* и *Никола*). Чорбаджи Иончо се расфучалъ по адреса на „вагабонтитѣ“ и казалъ:

*) Димитъръ Ангеловъ и попъ Димитъръ, членове на Ломския комитетъ, били прѣдадени на турскитѣ власти отъ *Негово Високопрѣосвященство* Доротей, Митрополитъ Софийски. Попъ Димитъръ е билъ арестуванъ на 11 Юния, 1868 год., въ село *Славотинъ* (Берковска околия). Д. Ангеловъ и попъ Димитъръ били осѣдени на *дѣчки окопи* въ Сен-жан-д'Акарската крѣпостъ. Д. Ангеловъ избѣгалъ отъ раѣтѣ на турската полиция на Измирското пристанище, а попъ Димитъръ излѣжалъ десетъ години въ „Акке-Калеси“.